

Sygn. akt II Cz 880/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. K., P. K., S. G.

przeciwko D. F., J. K.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku pozwanej D. F. o zwolnienie od kosztów sądowych

na skutek zażalenia pozwanej D. F. na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 3 listopada 2014 r., sygn. akt IC 524/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn. akt: II Cz 880/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 3 listopada 2014 r. oddalił wniosek pozwanej D. F. o zwolnienie od kosztów sądowych. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd powołał się na treść art. 100 ust. 2 i art. 101 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach cywilnych i uznał, iż pozwana osiąga dochody i ma taki majątek, które pozwalają jej na uiszczenie kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania siebie i rodziny.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożyła pozwana D. F. domagając się jego zmiany i uwzględnienia jej wniosku w całości. W uzasadnieniu wskazała, że Sąd Rejonowy błędnie ocenił jej sytuację majątkową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Okręgowy w pełni zgadza się z poglądem Sądu Rejonowego, iż pozwana jest w stanie uiścić koszty sądowe (opłatę od apelacji) bez uszczerbku w utrzymaniu koniecznym siebie i rodziny.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t.) zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją wyjątkową, bowiem intencją ustawodawcy było to, aby traktowano ją jako wyjątek od zasady samofinansowania przez strony procesu lub postępowania nieprocesowego (postanowienie

Sądu Najwyższego z dnia 24.09.1984, II Cz 104/84, nie publikowane). Zwolnienie od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc Państwa dla osób, które z uwagi na ich sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów sądowych bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające może zwrócić się o pomoc Państwa. Przy czym podkreślenia wymaga, iż wszelkie wydatki nie związane z utrzymaniem koniecznym, wydatkami na leczenie, nie mają pierwszeństwa przed obowiązkiem uiszczenia kosztów sądowych.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej, logicznej analizy dochodów, majątku i kosztów utrzymania skarżącej. Średni dochód miesięczny pozwanej wynosi 2317 zł, pozostaje ona jednak w gospodarstwie domowym z mężem. Wprawdzie pozwana w zażaleniu podkreśliła, że pozostaje z mężem w rozdzielności majątkowej, to jednak wspólnie ponoszą koszty utrzymania domu, czy samochodu. Nadto pozwana jest współwłaścicielem nieruchomości, a zatem nie można uznać jej za osobę ubogą, która potrzebuje wsparcia Państwa w dostępie do sądu.

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, iż pozwana D. F. jest w stanie uiścić koszty sądowe w postaci opłaty od apelacji bez uszczerbku w utrzymaniu koniecznym siebie i rodziny.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.